

[Niels Westerby.]

forskellige betydende erhvervsorganisationer og fagforeninger, på den måde, at han i virkeligheden er enig med de vise mænd. Men det er ikke nok at være enig med dem; det hele må ikke ende med at blive et slag i luften. Når det drejer sig om folketinget, er det afgørende ikke at sige, at vi er enige i den vurdering; det gør såmænd ikke indtryk på nogen. Det, det drejer sig om for folketinget og regeringen, er at sige til alle parter i erhvervslivet og i befolkningen, at hvis man ikke forholder sig i overensstemmelse med vort råd, så vil folketinget og regeringen gribe ind og inddrage den købekraft, der er pumpet ud ud over, hvad der er basis for i produktionen.

Jeg må sige, jeg savnede en klar tilkendegivelse heraf fra regeringen, og jeg savnede i lige så høj grad en klar tilkendegivelse heraf fra de øvrige ordførere i dag. Det er ikke fra nogen side klart blevet sagt, at hvis man går længere, end de saglige økonomiske instanser har nævnt, vil folketinget mande sig op og inddrage det, der er udbetalt mere, end der er basis for i produktionen. Det er det, der er behov for at sige, hvis det skal virke; ellers bliver vismændenes råd kun et slag i luften, og vi får igen et indkomstkapløb med alle de skader og ulemper, der følger heraf.

I indkomstpolitikken skal der være lighed for alle. Ligesom vi har lighed for loven, må der være lige vilkår for alle grupper med hensyn til indkomstpolitikken. Det kan bare ikke lige i øjeblikket i så høj grad gælde landbruget af den grund, at landbruget simpelt hen ikke har haft nogen indkomststigning i det sidste år. For byerhvervenes vedkommende har stigningen været betydelig mindre end for lønmodtagerne. Det er klart, at hvis der engang med tiden skulle opstå en situation for landbruget som den, der opstod, da man gennemførte prisbindinger i 1952, så er det landbrugets tur til at holde for, og det er klart, at vi også altid må have vor opmærksomhed rettet mod udbytter, dividender og avancer inden for erhvervslivet, for at indkomsten dér ikke skal løbe forud for lønmodtagernes indtægt, men det, der aktuelt og konkret er faren i øjeblikket, er, at lønmodtagerne løber forud for de andre, og så er det dér,

man må have mod til at sætte ind fra politisk side.

Jeg efterlyser klare tilkendegivelser fra såvel regeringen som de andre partier på dette vigtige område.

Om udenrigspolitikken skal jeg ikke gøre mange bemærkninger, da der eksisterer en så høj grad af enighed herom, som det blev udtrykt af hr. Poul Møller. Jeg vil dog gøre et par bemærkninger om de fjernere dele af riget.

Ville det ikke være rigtigt, om vi med hensyn til Grønland fik en Grønlandsdag, en Grønlandsdebat, hvor vi virkelig fik gennemdrøftet og gennemtænkt den politik, der bliver ført i Grønland i øjeblikket for at sidestille denne del af riget med den øvrige?

Må jeg om Færøerne sige, at jeg mener, det er rigtigt, at færingerne får en selvstændig repræsentation i Nordisk Råd. Det skulle være en selvfølge i Grundtvigs fædreland, hvor man altid har sagt, at de nordiske folk skal finde ind til sig selv og derigennem finde ind i det nordiske fællesskab, at man giver færingerne deres selvstændige repræsentation i Nordisk Råd. Kan være, at regeringen og andre kan henvise til, at der er vanskeligheder med hensyn til Ålandsøerne, ligesom der kan være problemer med, hvordan man ser på det fra norsk, finsk og svensk side. Jeg mener, det i hvert fald fra dansk side bør siges klart, at vi ønsker, at Færøerne repræsenteres selvstændigt i Nordisk Råd, og at det færøske flag kommer til at vaje dér side om side med de andre nordiske flag. Det bør efter min opfattelse være en selvfølge, at vi indtager den holdning fra dansk side.

Til sidst vil jeg — hr. formand, jeg har vel ikke brugt for megen tid? Der er vel forhåbentlig et par minutter tilbage?

Formanden: Ja, det er der.

Niels Westerby: Til sidst vil jeg gøre et par bemærkninger om den manglende handlekraft, som efter min opfattelse præger folketinget. Det er meget ofte i det daglige arbejde i folketinget svært at få sat de saglige problemer i forgrunden og få opmærksomheden koncentreret herom. Alt for megen tid går med valgspekulationer; det